

Сведения, получени от ЕЛЕНА КОЛАРОВА, първоначална учителка в училището, в което Димов завършва трето отделение и съседка на семейство Димови

Родена съм в Дупница в 1890 г. Завърших педагогическа гимназия в София. Дълги години съм учителствувала в гр. Дупница като първоначална учителка. Колежка съм на Димитър Павлов, учителят на Д. Димов, в Дядоандоновото училище. Това училище се помещаваше в богатата за времето къща на дядо Андон. Намираще се на средата на площадчето, което сега е пред пожарната команда. Средата е съборена към 1930 г.

Д. Димов беше кротко, възпитано и културно дете. За него Д. Павлов казваше: "Той е много силен ученик. Ако имаше седем и седем щях да му пиша".

С Веса Димова не сме били близки, но се познавахме. Тя беше интелигентна жена, много приятна. Нейната приятелка Йорданка Подуякова ми е казвала, че е поетеса. А Йорданка Подуякова беше и моя приятелка. Майката на Димов беше видна дама в града. Беше височеска, хубава мила, учтива, внимателна, културна, представителна.

Тотъо Димов живя у нас като ерген. Неговата стая беше на втория етаж откъм улицата в дясно. Беше висок, кротък и много добър човек. Знаем че замина на фронта от Дупница и там го убиха.

Руси Генев беше слабичек, нежен. В града имахме театрална група от интелигенти-любители. Събирахме се в училището "Пансион" /на негово място сега се намира Учителският институт/. През 1909 г. завърших гимназия и тогава постъпих в тази театрална група. Там заварих Р. Генев. По-късно тази група се нарече Самодейна театрална група, а сега е филиал на Кюстендилския държавен театър. Там аз работих до към 1955 г, а Р. Генев напусна след една-две години. Съвместно играхме "Борислав", "Иванко", "Силета на мрака". Не мога да си спомня дали е бил актьор или се е занимавал с нещо друго в театъра.

Р. Генев беше фин, нежен, сантиментален.

Присъствувах на премиерата "Еиновният" в Перник. Там беше и Д. Димов. Моят син работеше в театъра като осветител и той ме покани. След представлението отидохме в Рударци, където беше дадена вечеря. На тази вечеря видях Димов отблизо. Направи ми впечатление на много грохнал, побелял и остарял човек. Беше сам.

Около Дупница има манастири. Един от тях е Ресилевският женски манастир, който се намира на няколко километра от града. Чарича се "Св. Богородица".

Ловният дом се намира на хълма сред боровата гора - както е